

- In kaj ti pa še pravim ženin mlad
Al je še daleč tje v tvoj grad?
- 80 Le molči, molči, mláda Brédica!
Sej se že vidi zlata strešica.
Še mi čez rávno pólje jezdi jo
Tak kákor tice v zráku letajo. —
In kader v běli grad perjézdijo
85 Perjézdijo in še perdirjajo,
Na dvóru táša jih perčakvala
Tako je Brédi pregovárjala:
Vse kar po zémli léze ino grě
Je od lepote právilo tvoje
90 Pa vúnder si ti vsa prebrešena.
Zdej Brédi táša je napívala
In ji pogáče je ponújala
In še takó je pergovárjala:
Sinljova! pi rudeče vinčice
95 Iměla boš rudeče líčice;
Če pa pogáčo boš pokúšala
Postála lépsi bódeš od snégá.
Al zlíla na zelěno trático
Je Bréda vince, in na skálico;
100 Se posušila je vsa trática
In razvalila se je skalica, —
Pogáčo dála psětu mládímu —
Na městu se razpóči psičík mi.
Še tak mi mláda Bréda govóri:
Oj, kaj vam právim húda táša vi!
105 Vse kar po zémli léze ino grě,
Vse od hudóbe váše kaj pově
Pa vúnder tól'ko še nikóli ne,
Oj táša! Kolikor hudóbní ste.
110 Ste umorili sínu osim žen
In mēni túdi strup napívate,
In v krúhu mi ga še ponújate.
Takó še Bréda dálje govóri:
Oj, kaj ti právim mládi ženin moj!
115 Ki spála bódeva midvá nócoj?
Pokáži mi to světlo kámrico,
In túdi to prebělo póstljico.
Al stára táša právi govóri:
Per nas pa še naváde táke ní;
120 Kader nevěsto k nam perpěljejo
Za světlo kámrico ne prášajo
In túdi ne za bělo póstljico,
Ampak za čěrno kúhnjo prášajo.
Še ji pokáže ženin kámrico
125 In ji pokáže bělo póstljico.
Ko Bréda v běli póstljici leží,
Si sěrčne ráne urno odmaší;
Tako mi pótľej právi govóri:
Oj teci, teci górká, fríšna krí!
130 Te ljubi materi poslála bom
Tje skóz' devět dežěl na běli dom
Se níkdar več ne bóve vidile
Ampak le v pěsmi bóve slišale.
Takó mi právi ženin mladíh lét:
135 Iměl sim pobič že nevěst devět
Pa per noběni nisim pobič spal
Per těbi, Bréda! hočem pa zaspat',
In níkdar nócem več od těbe vzstat'.
Po híši hódí táša, govóri:
140 Oj kaj vam právim zdej, sosědje vi!
In drúgim všim, ki svátje ste mojí!
Dozdej ste bíli svátje ví mojí!
Zdej bod'te pa pogřěbci, svátje vi!

Pesem sem zapisal natančno po rokopisu v prvotni obliki. Tu slede še lastni popravki Ledinskega, kolikor sem jih mogel razbrati. 10. Popravek nerazumljiv, rdeče — 11. r. Ali megličica je od vodě, — 12. r. Ali megličica je od gore? — 15. r. To pa že

nikašna megličica ni! — 24. r. zná, — 28. r. ponujala! — 30. r. napivala, — 31. r. tratico, — 33. r. ponujala, — 39. r. bom potrebovala — 40. svinčnik, vezvala — 43. r. posadite — 52. svinčnik, jeli so po Brédi spraševati — 53. r. perpeljejo, — 54. posajajo, — 60. r. blo štiletece, — 63. r. Oj, — 65. r. žen, — 68. r. Oj, moj, — 69. svinč. nerazumljivo — 75. svinč. Hiti skrinjo pisano odpreti, — 84. r. Tak, — 88. svinč. nečitljivo — 90. svinč. nerazumljivo, r. prebršena! 94. svinč. Nevesta — 109. r. ste; — 111. r. napivate, — 112. r. ponujate! — 115. r. Kje — 116. r. Pokaži mi še — 117. Pokaži mi prebėlo postljico — 120. r. perpeljejo, — 121. r. prašajo, — 122. r. postljico; — 131. r. dom! — 132. r. vidile, — 135. r. devět, — 136. r. spal — 142. r. mojí; — 143. r. bodite pogrebci.

Popravke sem napisal tako, da se spozna novo lice verza. Ozirajo se največ na ločila, dasi je še vedno pesem v ločilih in v pravopisu pomanjkljiva. To bo nemara pesem, kakor jo je slišal Ledinski prepevati od »stare svoje matere« na Notranjskem in jo »nekoliko slikano« poslal Kranjski čebelici. (Novice 1853, str. 21.)

Dr. J. Š.

H. R. Haggard: **Salomonovi rudniki**. Kat. Bukvarna v Ljubljani. Afrikanska povest. Iz angleškega preložil J. Mulaček. — Za ljudstvo priporočilna romantična povest. Cena 1-60 K, vez. 2-40 K. — **Roža sveta**. Povest iz dobe križarske vojske. Angleški spisal H. R. Haggard, prevel J. Mulaček. Cena 2-80 K, vez. 3-90 K. Kat. Bukvarna v Ljubljani. — Zanimiva zgodovinska povest, ki priča o velikih pisateljskih talentih Haggardovih, bo jako dobra knjiga v knjižnicah naših izobraževalnih društev.

Zgodbe napoleonskega huzarja. A. Conan Doyle, prevel V. Mihajlovič. Založba Zlatorog v Ljubljani. — O pomenu Conan Doylejevih romanov smo že pisali v letošnjem letniku »Dom in Sveta«.

Zgodovina pobožnosti sv. Križevega pota. Spisala dr. Avg. Stegenšek. Maribor 1912. Tiskarna sv. Cirila. Cena 2 K pri upravnistvu »Voditelja« v Mariboru. — Bogato po ilustracijah, je delo dovršeno temeljito-znanstveno s spretno in trudaljubivo uporabo najraznejših virov.

Smrt pravičnega. Igrokaz v dveh slikah. Spisala in založila Pepica Senica. V Ljubljani 1913. Kat. Tiskarna. Cena 20 h. — **Dragoceni biseri**. Spisala Pepica Senica. Samozaložba. Tiskarna sv. Cirila v Mariboru 1913. Cena 52 h. — Zanimiva diletantska poizkusa, ki kaže, kako iz preprostih vrst ljudje z večjo ali manjšo srečo, vselej pa z velikim navdušenjem nastopajo kot pisatelji. V »Dragocenih biserih« je precej lepih navodil za slovensko mladino, vne-majočih jo za delo v blagor domovini.

Sveti Just. — Zgodovinska igra v štirih dejanjih. — Italijanski spisal dr. Fr. Petronio. Iz rokopisa prevel dr. I. D. — Zbirka ljudskih iger 20. snopič. — Zalaga Kat. Bukvarna v Ljubljani. Cena 80 v. — Igra se vrši l. 303. v dobi preganjanja kristjanov pod cesarjem Dioklecijanovim. — Prelagatelj pravi o igri v predgovoru: Med vsemi podobnimi igrami se ta odlikuje po posebno živahnem dialogu in pesniškem jeziku; za nas Slovence je pa tudi še zaraditega zanimiva, ker gledamo v njej junaško smrt zaščitnika škofije, ki je v velikem delu slovenska. — Značaj Justov se sicer pred nami ne razvija nič več; precej ko prvič nastopi,